

sætninger for at sætte tidligt ind med en indsats, når barnet er født.

Da videregivelse af rent personlige oplysninger uden samtykke kan skade muligheden for at skabe og bevare et åbent tillidsforhold mellem den gravide og den, der videregiver oplysningerne, begrænses underretningspligten til at omhandle gravide kvinder med et alvorligt alkohol- og/eller stofmisbrug. Det vil sige, at der skal være tale om et misbrug af enten alkohol eller euforiserende stoffer, medens andre misbrugsformer ikke er medtaget, idet et generelt misbrugsbegreb kan omfatte et meget bredt spektrum af afhængighed. At misbruget skal være alvorligt, betyder at det skal have konsekvenser for den enkelte og familien i en sådan grad, at det er rimeligt at handle i forhold til det.

Det vil afhænge af de konkrete omstændigheder, om situationen må anses for så alvorlig, at der er grundlag for at underrette kommunen og dermed videregive oplysninger om rent private forhold. Da videregivelse af rent private oplysninger uden samtykke vil kunne gøre det vanskeligt at skabe og bevare et åbent tillidsforhold mellem den gravide kvinde og den person, der videregiver oplysningerne, bør der altid for søges indhentet samtykke, forinden der afgives underretning til kommunen. Hvis der ikke kan opnås samtykke, skal der foretages en vurdering af på den ene side hensynet til de interesser, der begrunder ønsket om hemmeligholdelse af oplysningerne, og på den anden side afgørende modhensyn til enten private eller offentlige interesser, herunder hensynet til kvinden selv og det ufødte barn.

Underretningspligten vedrørende gravide misbrugere vil komme til at omfatte ansatte i social- og sundhedsvæsenet, som har kontakt med gravide med alvorlige misbrugsproblemer. Det svarer som udgangspunkt til den personkreds, der i dag er omfattet af den udvidede underretningspligt, jf. ovenfor om servicelovens 35 og Socialministeriets bekendtgørelse om underretningspligt overfor kommunen. Udover offentligt ansatte og privatpraktiserende læger, som er omfattet af de gældende regler, vil bestemmelserne kunne komme til at omfatte enkelte andre faggrupper indenfor det sociale eller sundhedsmæssige område, der som led i deres arbejde har en sådan kontakt med gravide med alvorlige misbrugsproblemer, at reglerne om underretningspligt er relevante, fx privatpraktiserende psykologer. Andre faggrupper som fx advokater og præster vil ikke blive omfattet af reglerne.

Til nr. 6 og 7

Den foreslåede bestemmelse i nr. 6 svarer til § 7 i lov om forebyggende sundhedsordninger for børn og unge og har samme formål, nemlig at styrke sammen-

hæng og helhed i tilbudene til de svagest stillede børn og unge.

Når bestemmelsen medtages i den sociale lovgivning, er det for at understrege betydningen af, at kommunerne tilrettelægger arbejdet i sager om særlig støtte til børn og unge således, at den tværfaglige sagskundskab kan inddrages i sagsbehandlingen. Når det drejer sig om børn med særlige behov, vil sagsbehandleren som regel være en gennemgående figur i forhold til familien. Det forudsættes derfor, at sagsbehandleren altid indgår som en del af den tværfaglige gruppe.

Den tværfaglige gruppe vil kunne styrke såvel den tidlige indsats som det forebyggende arbejde blandt vanskeligt stillede børn og deres familier. I den tværfaglige gruppe vil sagsbehandleren kunne få støtte i behandlingen af de vanskelige børnesager, bl.a. i arbejdet med undersøgelser efter lovens § 38.

Det er ikke tanken, at kommunen skal oprette nye organer til varetagelse af opgaven. Kommunen vil således kunne anvende den tværfaglige gruppe, der allerede er nedsat. Det vil være op til kommunen selv at fastsætte sammensætningen af den tværfaglige gruppe og tilrettelægge gruppens arbejde. Amtskommunerens ekspertise vil kunne benyttes ad hoc.

Afhængig af, hvorledes den enkelte kommune sammensætter den tværfaglige gruppe og tilrettelægger gruppens virksomhed, kan der opstå spørgsmål om, hvilke informationer, der kan udveksles i gruppen. Udveksling af oplysninger som led i arbejdet i de tværfaglige grupper er omfattet af straffelovens og forvaltningslovens almindelige regler om tavshedspligt og videregivelse af oplysninger. Det vil i forbindelse med opfølgningen af de ændrede regler om særlig støtte til børn og unge blive nærmere beskrevet i Socialministeriets vejledninger.

Til nr. 8

Efter forslaget til den ændrede formulering af § 32, stk. 2, jf. lovforslagets nr. 1, vil det i formålsbestemmelsen til reglerne om særlig støtte til børn og unge være tilkendegivet, at problemerne så vidt muligt skal afhjælpes i hjemmet eller det nære miljø.

Det foreslås, at den tilsvarende hensigtserklæring i § 40, stk. 1, 2. pkt., i den gældende lov erstattes af formuleringen om, at der blandt de i stk. 2 nævnte foranstaltninger - dvs. alle de mulige foranstaltninger - skal vælges den eller de mindst indgribende formålstjenlige foranstaltninger. Formuleringen bygger på det almindelige forvaltningsretlige proportionalitetsprincip, hvorefter der ikke må anvendes mere indgribende foranstaltninger, hvis mindre indgribende foranstaltninger er tilstrækkelige, og at der skal være et rimeligt forhold mellem mål og middel.